

RESEARCH ARTICLE / ARAŞTIRMA YAZISI

Identity Crises and Personality Disorders: Mediator Role of Authenticity

Kimlik Krizi ve Kişilik Bozuklukları: Otantikliğin Aracı Rolü

Faik Taşçı¹, Yusuf Bilge²

Abstract:

The main purpose of this study is to examine the mediating role of authenticity, which can be defined as the capacity to act in accordance with one's own identity, in the relationship between personality disorders and identity construction, which continues throughout life, according to Erikson's psychosocial personality theory. Participating in a total of 429 individuals [230 females (53.6%) and 199 males (46.4%), aged between 18 and 79 (M.= 34.83, SD.= 11.71)], the study was a cross-sectional screening study. According to the results of the analysis, while all the variables showed significant and strong relationships with each other, it was found that authenticity had a partial mediating effect on the relationship between the core strength of commitment and personality disorder clusters. The results of the research have shown that Erikson's lifelong claim of identity and personality development and dynamic authenticity in the existential approach are complementary to each other, and if these do not occur in a healthy way, pathology emerges.

Keywords: identity, identity crisis, authenticity, personality disorders

* This study is produced from the master's thesis titled "Investigation of Personality Disorders in DSM-5 in terms of Psychosocial Developmental Periods and Existential Authenticity"

¹Research Asst., İstanbul Zaim University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of Psychology, İstanbul-Turkey, faik.tasci@izu.edu.tr, Orcid: 0000-0001-8049-1329

²Assoc. Prof, İstanbul Zaim University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of Psychology, İstanbul-Turkey, yusuf.bilge@izu.edu.tr, Orcid: 0000-0003-2754-9119

Address of Correspondence/Yazışma Adresi: Faik Taşçı, İstanbul Zaim University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of Psychology, İstanbul-Turkey, E-mail: faik.tasci@izu.edu.tr

Date of Received/Geliş Tarihi: 20.02.2022, **Date of Revision/Düzeltilme Tarihi:** 20.06.2022, **Date of Acceptance/Kabul Tarihi:** 20.02.2023, **Date of Online Publication/Çevrimiçi Yayın Tarihi:** 06.03.2023

Citing/Referans Gösterimi: Taşçı, F. & Bilge, Y. (2023). Identity Crises and Personality Disorders: Mediator Role of Authenticity, *Cyprus Turkish Journal of Psychiatry & Psychology*, 5(1): 58-66

© 2023 The Author(s). Published by Cyprus Mental Health Institute / Cyprus Turkish Journal of Psychiatry and Psychology (www.ktppdergisi.com). This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 license which permits use, sharing, adaptation, distribution and reproduction in any medium or format, provided the original work is properly cited and is not used for commercial purposes. <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Öz:

Bu çalışmanın amacı Erikson'un Psikososyal Kişilik Kuramına göre hayat boyu devam eden kimlik inşasının kişilik bozuklukları ile olan ilişkisinde kişinin kendi kimliğine uygun hareket edebilme kapasitesi olarak tarif edilebilecek otantikliğin aracı rolünü incelemektir. Yaş aralığı 18-79 (Ort.= 34.83, SS. = 11.71) olan 230'u kadın (%53.6) ve 199'u erkek (%46.4) olmak üzere toplam 429 kişinin katıldığı çalışma, kesitsel bir tarama çalışmasıdır. Analiz sonuçlarına göre tüm değişkenler birbirleriyle anlamlı ve güçlü ilişkiler gösterirken bağlılık temel gücü ile kişilik bozukluğu kümeleri arasındaki ilişkide otantikliğin kısmi aracı etkisi olduğu bulunmuştur. Bulgular, Erikson'un yaşam boyu devam eden kimlik ve kişilik gelişimi iddiası ile varoluşçu yaklaşımdaki dinamik otantiklik anlayışının birbirini tamamlar nitelikte olduklarını ve bunların sağlıklı bir şekilde gerçekleşmemesi durumunda ise patolojinin ortaya çıktığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: kimlik, kimlik krizi, otantiklik, kişilik bozuklukları

Giriş

Türkçe karşılığı "aynılık" olarak çevrilebilecek Latince "idem" kelimesinden gelen "identity" (kimlik) kelimesi, kişinin bir süreklilik içinde kim olduğunu gösteren belirti ve özelliklerin bütünü olarak tanımlanabilir (Hirsch, 1992). Erikson'un Psikososyal Kişilik Kuramına göre egonun en önemli işlevlerinden birisi kimliğin kazanımı ve korunumudur. Kimlik duygusunun dört farklı yönü bulunmaktadır ve sağlam bir kimlik duygusu için bu yönlerin hepsinin sağlıklı bir bütünlük oluşturması gerekmektedir. Kişinin bilinçli ve farklı bir yapı olarak var olması kimliğin bireysellik yönünü, farklı benlik imajlarının (uysal, becerikli, atletik vb.) anlamlı bir bütünlük oluşturması bütünlük ve sentez yönünü, kişinin bireysel geçmişi ve geleceği arasındaki içsel aynılık ve süreklilik duygusuna sahip olması aynılık ve süreklilik yönünü, kişinin ait hissettiği bir grup tarafından desteklenmesi ve değer verilmesi ise sosyal dayanışma yönünü göstermektedir (Erikson, 1968/1994).

Erikson, kimlik gelişiminin çocukluk yıllarından itibaren başladığını belirtmekle birlikte ergenlikte kimlik gelişiminin kişinin temel gelişimsel görevi olduğuna dikkat çekmiş ayrıca kimlik gelişiminin hayat boyu devam eden bir süreç olduğunu belirtmiştir. Erikson'un Psikososyal Kişilik Kuramı insan yaşamını sekiz döneme ayırarak her dönemin kendine özgü çözülmesi gereken çatışmaları olduğundan bahsetmiş ve çözülemeyen çatışmaların temel (core) patolojiler ile sonuçlandığını, sağlıklı baş edilen çatışmalardan ise temel güçler kazanıldığını ifade etmiştir (Erikson, 1951/1968). Bu doğrultuda kimliğe karşı-kimlik karmaşası dönemi de kişilik gelişimi için kritik öneme sahip bir dönem olarak öne çıkmaktadır. Bu dönemde kişiler mesleki, sosyal ve cinsel roller üzerinden kimliklerini inşa etmeye çalışırlar. Erikson ergenlik döneminin karşıt bileşenlerini kimlik kazanımı ve rol karmaşası olarak görmektedir. Dönem içerisinde başarılması gereken temel görev her iki bileşeni de deneyimleyip kavrayarak sağlıklı olarak dış dünyaya uyum sağlamaktır. Kritik nokta ise yalnızca kimlik duygusunu deneyimlemenin yeterli olmamasıdır. Bu dönemin çatışması olan kimlik krizlerinin yaşanması egonun ileride dış dünyaya karşı uyum sağlamakta zorlandığı durumlarda kişiye rehberlik görevi yapmaktadır. Bu dönemde temel yaşam görevlerinin yerine getirilmesi ve dönemin sağlıklı atlatılmasıyla "bağlılık" temel gücü kazanılmaktadır. Dönemin sağlıklı olarak atlatılmaması ise Erikson'a göre çekirdek patolojiye yani "rol karmaşası"na yol açmaktadır. (Burger, 2011; Coles, 2000; İnanç ve Yerlikaya, 2016).

Ergenlik dönemi kimlik duygusunun kazanımı açısından kritik bir yere sahip olsa da kimliğin inşası doğumdan itibaren devam etmektedir ve Erikson'a göre "kimlik karmaşası" modern psikoterapinin karşılaştığı en önemli sorundur ve kimlik gelişiminin sağlıklı oluşu psikolojik iyilik haliyle ilişkili görülmüştür (Breger, 1974). Bu kapsamda ego ve kimlik gelişiminin benlik saygısıyla olan ilişkisi üzerine birçok araştırma yapılmış ve değişkenler arasında pozitif korelasyonlar tespit edilmiştir (McCurdy ve Sherman, 1996; Prager, 1982; Read, Dobson ve Adams, 1984). Ayrıca aile ortamı ve ebeveynlik ilişkilerinin sağlıklı olduğu ailelerde gençlerin kimlik duygularının aile ortamı daha kötü olan gençlere kıyasla daha sağlam ve gelişmiş olduğu belirtilmiştir (Williensen ve Waterman, 1991; Wires, Barocas ve Hollenbeck, 1994). Domino ve Hannah (1989)'ın çalışmasında her bir psikososyal dönem ile kendini gerçekleştirme arasındaki ilişki incelenmiş ve en yüksek kimliğe karşı kimlik karmaşası dönemiyle olmak üzere üretkenliğe karşı durgunluk dönemi hariç her bir dönem ile kendini gerçekleştirme arasında pozitif korelasyonlar bulunmuştur. Noam, Young ve Jilnina'nın (2006) yürüttüğü çalışmada farklı kişilik bozukluklarının farklı seviyelerde ego kimlik gelişimi ile ilişkili olduğu ifade edilmiş özellikle borderline kişilik bozukluğunda ego gelişiminin diğer kişilik bozukluklarına kıyasla daha düşük olduğu belirtilmiştir.

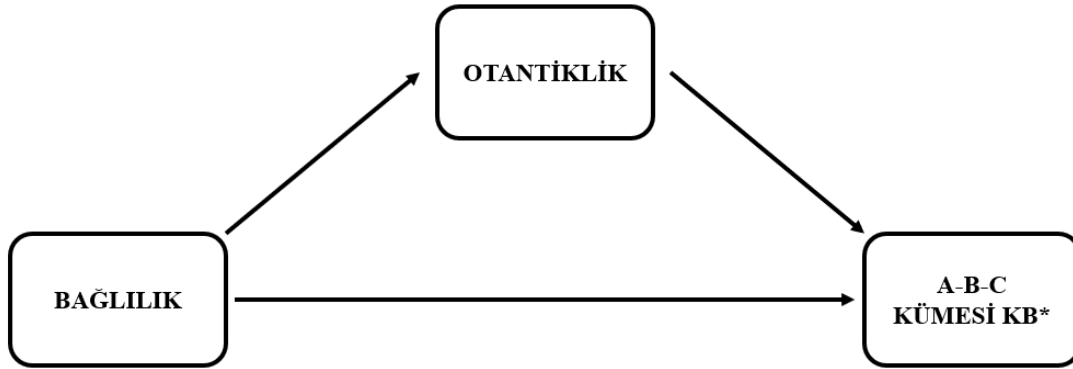
Bağlılık temel gücü kişinin mesleki, cinsel ve sosyal rolleriyle beraber inşa ettiği kimliğine olan bağlılığını temsil etmektedir ve varoluşçu yaklaşımda kişinin kimliğine bağlı olarak hareket edebilme kapasitesini ifade eden "otantiklik" kavramını akla getirmektedir. Otantiklik insanın kendi duygu, düşünce, tutum ve isteklerine göre yaşayabilme kapasitesi olarak tanımlanmaktadır (Burks ve Robbins, 2011; Harter, 2002; Star, 2008; Wood, Linley, Maltby, Baliousis ve Joseph, 2008). Bu yüzden ki otantikliğe giden yol kişinin kendini tanımasından geçmektedir. İnsanın kendini tanıması ise hayat boyu devam eden dinamik bir yolculuktur ve bu süreçte insanın kendi benliği ile ahenk içerisinde yaşayabilme kapasitesi ise otantiklik olarak isimlendirilmektedir (May, 1953/1997; Peterson ve Seligman, 2004).

Otantiklik alanyazında genellikle yaşam doyumu, yaşam kalitesi, iyi oluş gibi değişkenlerle ve iyi olma halinin tam tersi olarak konumlandırılabilir olan psikolojik bozukluklarla birlikte çalışılmıştır. Otantik bireylerin daha yüksek ilişki doyumu puanları olduğu yüksek doyum puanlarının da açık ve güvenilir ilişki tarzı

geliştirebilmeye yakından ilişkili olduğu saptanmıştır (Ryan ve Connell, 1989). Alanyazında otantiklik ile yaşam memnuniyeti (Boyras, Waits ve Felix, 2014) ve iyi oluş arasında (Brunell ve ark., 2010; Neff ve Harter, 2002; Özdemir ve İlhan, 2013) pozitif yönlü, stres düzeyi ve narsisizm ile negatif yönlü korelasyon katsayıları bildirilmiştir (Boyras, Waits ve Felix, 2014).

Erikson'un modern psikoterapinin karşılaştığı en temel problemin kimlik krizi olduğu iddiasına benzer bir şekilde DSM 5'te (2013) de kişiliğin işlevselliğinin değerlendirilmesindeki 4 öğeden birisi olarak kimlikteki bozulma, sosyal normlardan farklı, katı ve uyumsuz davranış kalıplarıyla iş yaşamında ve sosyal yaşamda kişilerin belirgin olarak zorlanmalarına sebep olarak tarif edilen kişilik bozukluklarının temel bir işareti olarak ele alınmaktadır (Fosatti ve ark 2000; Livesley, 2001). Bunun yanı sıra insan varoluşunun özünü sorumlulukta gören Frankl (1946/2009) modern zamanlarda özgürlüğe vurgu yapan düşünce sistemlerinin sorumluluk ile birlikte anlam kazanacağı fikrini öne sürmektedir. Otantiklik ise kişinin kimliğine uygun kararlar vermesi ve sorumluluğunu alması üzerine ortaya çıkan bir kavramdır. Bu doğrultuda Erikson'un kimlik gelişimini modern terapinin merkezine koyduğu düşüncesiyle Frankl'in sorumluluğu kendi psikoterapi yönteminin ana odağı haline getirmesi kişilik

Şekil 1. Sınanacak Aracılık Modeli

*KB: Kişilik Bozuklukları

Yöntem

Katılımcılar

Araştırma örneklemini ulaşılabilirlik-erişebilirlik ilkesine göre kartopu örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Araştırmanın örneklemini 18-79 yaş aralığında (\bar{x} =34.83, SS=11.71) farklı sosyodemografik özelliklere sahip

toplum örneklemini oluşturmuştur. Örneklem 230'u kadın (%53.6) ve 199'u erkek (%46.4) olmak üzere toplam 429 katılımcıdan oluşmaktadır. Araştırmaya katılmak tamamen gönüllülük esasına dayanmıştır. Katılımcıların yaş aralığı, medeni durumu, ekonomik durumu, eğitim durumu ve psikolojik/psikiyatrik yardım öyküsü bulunma durumu gibi demografik özellikleri Tablo 1'de sunulmuştur (Tablo 1).

Tablo 1. Sosyodemografik Değişkenler İçin Sayı ve Yüzde Dağılımı

Değişkenler		Kişi Sayısı (n)	Yüzde (%)
Cinsiyet	Kadın	230	53.6
	Erkek	199	46.4
Medeni Durum	Bekâr	175	40.9
	Evlî	234	54.7
	Ayrı	17	4.0
	Eşi Vefat	2	0.5
Ekonomik Durum	Düşük	36	8.5
	Orta	333	78.7
	Yüksek	54	12.8

Eğitim Durumu	İlköğretim	38	8.9
	Lise	84	19.7
	Üniversite ve üstü	304	71.4
Psikolojik Yardım Alan	Evet	41	9.8
	Hayır	376	90.2
Yaş Grubu	18-25	110	25.6
	25-40	180	42.0
	40-55	106	24.7
	55+	33	7.7

Çalışmada ölçeklerin %5'inden fazlasına cevap vermeyen ve CATI+TR-KF deki kontrol maddelerinden 'A milli futbol takımında kaptanlık yaptım.' ve 'Su altı Taarruz Komutanlığı'nda komandoydum.' maddelerine yanlış cevap veren 28 katılımcının verileri elenmiş ve nihai katılımcı sayısı 429 olarak belirlenmiştir. Çalışmaya başlamadan önce İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Etik Kurulu'ndan 04.09.2020 ve 2020/08 sayılı etik kurul izni alınmıştır. Katılımcılardan uygulama öncesinde bilgilendirilmiş onam alınmıştır.

Veri Toplama Araçları

Demografik Bilgi Formu

Bu form araştırmacı tarafından katılımcıların cinsiyet, meslek, yaş, medeni durum ve eğitim durumu gibi sosyodemografik özelliklerini tespit etmek amacıyla geliştirilmiştir.

Coolidge Eksen II Envanteri Plus Türkçe Kısa Formu (CATI+TR-KF)

İlk olarak Coolidge (2006) tarafından geliştirilen formun çeviri, uyarlama ve kısa form geliştirme çalışmaları Bilge (2014; 2018) tarafından yapılmıştır. CATI+TR-KF, 10 alt boyutta (Şizoid KB, Şizotipal KB, Paranoid KB, Borderline KB, Antisosyal KB, Histriyonik KB, Narsisistik KB, Bağımlı KB, Çekingen KB ve Obsesif-Kompulsif KB) 78 madde ile DSM 5'teki kişilik bozukluklarını ölçmeyi hedefleyen 4'lü likert tipi (1= Kesinlikle Yanlış, 2= Yanlışta Yakın, 3= Doğruya Yakın, 4= Kesinlikle Doğru) bir öz bildirim ölçeğidir. 2 kontrol, 4 ters maddesi bulunan ölçekten alınan yüksek puan ilgili kişilik bozukluğu belirtilerinin şiddetinin yüksekliğini gösterir. Ölçeğin kısa formunun Cronbach Alfa iç güvenilirlik katsayıları en düşük histriyonik KB için .66 ve en yüksek bağımlı KB için .77 arasında bulunmuştur. Alt ölçeklerin ortalama Cronbach Alfa katsayısı .69'dur. Ölçeğin test tekrar test güvenilirliği katsayıları ise en düşük çekingen KB için .77 ile en yüksek paranoid ve Borderline KB için .89 arasında bulunmuştur. Ayırt edici geçerlik çalışmaları klinik ve toplum örneklemin anlamlı olarak birbirinden farklılaştığını göstermiştir.

Değiştirilmiş Erikson Gelişim Dönemleri Ölçeği (MEPSI)

MEPSI, Darling-Fisher ve Leidy (1988) tarafından Erikson Psikososyal Gelişim Dönemleri Ölçeği (EPSI) maddelerinin değiştirilmesi ve ölçeğe yeni maddeler eklenmesi ile oluşturulmuştur. Ölçeğin Türkçeye uyarlaması Özgüngör ve Acun Kapıkıran (2011) tarafından yapılmıştır. Ölçek, Erikson'un psikososyal gelişim dönemlerini sınamak amacıyla geliştirilmiştir. Ölçek toplam 80 maddeden oluşmaktadır. Maddeler beşli likert tipi oluşturulmuştur. Her alt boyut için olumlu tutumlar puanından olumsuz tutumlar puanının çıkarılmasıyla dönem puanı hesaplanır. Dönem puanının yüksek olması dönemin başarılı atlatıldığını gösterir.

Ölçeğin yapı geçerliğini ölçmek amacıyla ölçek 6 faktöre ayrılmıştır. Faktörler toplam varyansın %45,1'ini açıklamıştır. Ölçeğin iç tutarlılık katsayıları .63 (yakınlık) ile .82 (başarı) arasında ölçülmüştür. Kimlik alt boyutu için ise .79'dur. Test tekrar test güvenilirlik katsayıları .63 (yakınlık) ile .78 (bütünlük) arasında ölçülmüş, kimlik alt boyutu için ise .75 olarak hesaplanmıştır. Ölçüt geçerliği için yapılan korelasyon analizinde; kimlik alt boyutu ile Genişletilmiş Objektif Ego Kimlik Statüleri Ölçeği başarılı kimlik statüsü alt boyutu arasında ($r=.35, p<.001$) pozitif yönlü anlamlı derecede bir ilişki bulunmuştur.

Otantiklik Ölçeği

Ölçek Wood, Linley, Maltby, Baliousis ve Joseph (2008) tarafından geliştirilmiştir. Türkçe uyarlaması İlhan ve Özdemir (2013) tarafından gerçekleştirilmiştir. Ölçek üç alt boyutta kişinin kendi olabilme kapasitesini ölçmeyi amaçlamaktadır. Ölçeğin "kendine yabancılaşma", "otantik yaşam" ve "dışsal etkiyi kabullenme" alt boyutları 4'er madde ile ölçülmektedir. Ölçek 7'li likert tipi toplamda 12 maddeden oluşmaktadır. Otantik yaşam alt boyutu toplam puanından dışsal etkiyi kabullenme ve kendine yabancılaşma alt boyutu toplam puanları çıkartılarak toplam puan hesaplanır. Toplam puanın pozitif olması otantiklik anlamında olumlu olarak değerlendirilmektedir. Doğrulayıcı faktör analizine göre testin uyum iyiliği değerleri $X^2/df= 1.49, CFI=.95, RMSEA=.05, IFI=.95, GFI=.92$ olarak bulunmuştur. Ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayıları otantik yaşam dış etkiyi kabullenme ve kendine yabancılaşma alt boyutları için sırasıyla .62, .67 ve .79 olarak hesaplanmıştır.

Veri Analizi

Katılımcıların demografik bilgileri ve ölçek yanıtları SPSS 25.0 programı ile işlenmiştir. İlk olarak toplanan verilerin parametrik istatistiksel analizlere uygunluğunu sınamak amacıyla normallik sınaması yapılmıştır. Normallik sınaması sonucunda verilerin normal dağıldığı tespit edilmiştir. Bağlılık, otantiklik ve kişilik bozukluğu kümeleri toplam puanları arasında Pearson korelasyon analizi yapılmıştır. Ardından, otantikliğin aracı etkisinin olup olmadığını incelemek amacıyla Hayes'in (2013) geliştirdiği PROCESS macro V.3.1 (Hayes, 2017) eklentisi ile SPSS 25.0 programında model 4 kullanılarak Bootstrapp analizi yapılmıştır. Söz konusu aracı rolün istatistiksel açıdan anlamlı olup olmadığı, 5000 bootstrap örnekleme üzerinde %95 güven aralığında incelenmiştir.

Bulgular

Çalışma kapsamında incelenen değişkenlerin normallik değerlendirmesi örneklem büyüklüğü 100'ün üzerinde olduğu için eğiklik ve basıklık değerleri üzerinden yapılmıştır. Otantiklik için eğiklik ve basıklık değerleri sırasıyla -.90 ve 1.59, bağlılık için -.37 ve .10, A kümesi kişilik bozuklukları için .45 ve .32, B kümesi kişilik

bozuklukları için .31 ve -.26, C kümesi kişilik bozuklukları için .34 ve -.43 olarak bulunmuştur. Elde edilen eğiklik ve basıklık değerleri ± 2 arasında olduğundan veri setinin normal dağıldığı kabul edilmiştir (George ve Mallery, 2003).

Değişkenler arası korelasyon katsayılarının hesaplanması için Pearson korelasyon analizi yapılmıştır. Elde edilen sonuçlara göre tüm değişkenler arasında anlamlı korelasyon kat sayıları elde edilmiştir. Bağlılık temel gücünün otantiklik ile arasında $r=.60$ ($p<.001$), A kümesi

kişilik bozuklukları ile arasında $r=-.53$ ($p<.001$), B kümesi kişilik bozuklukları ile arasında $r=-.52$ ($p<.001$), C kümesi kişilik bozuklukları ile arasında $r=-.62$ ($p<.001$) gücünde korelasyon katsayıları bulunmuştur. Otantikliğin A kümesi kişilik bozuklukları ile arasında $r=-.45$ ($p<.001$), B kümesi kişilik bozuklukları ile arasında $r=-.53$ ($p<.001$) ve C kümesi kişilik bozuklukları ile arasında $r=-.59$ ($p<.001$) gücünde korelasyon katsayıları bulunmuştur. Tüm değişkenler arası korelasyon katsayıları tablo 2'de verilmiştir (Tablo 2).

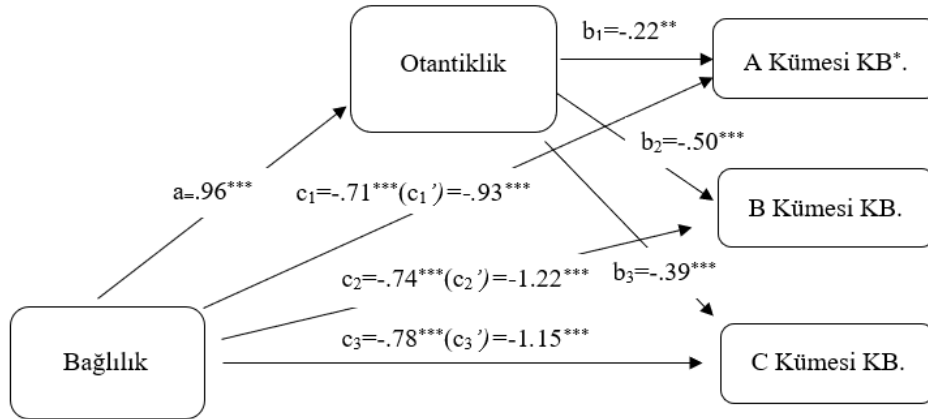
Tablo 2. Değişkenler Arası Korelasyon Katsayıları

	Ort. \pm SS.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	7,79 \pm 5,70														
2	3,77 \pm 9,13	.60**													
3	16,86 \pm 4,71	-.42**	-.38**												
4	14,55 \pm 4,22	-.46**	-.45**	.56**											
5	15,52 \pm 3,53	-.38**	-.22**	.33**	.49**										
6	46,93 \pm 10,01	-.53**	-.45**	.82**	.86**	.71**									
7	12,25 \pm 3,40	-.32**	-.32**	.51**	.50**	.26**	.54**								
8	16,86 \pm 4,76	-.58**	-.54**	.62**	.61**	.31**	.66**	.52**							
9	14,82 \pm 3,66	-.40**	-.45**	.57**	.46**	.11*	.50**	.42**	.65**						
10	18,62 \pm 4,43	-.37**	-.40**	.56**	.47**	.12*	.50**	.38**	.58**	.72**					
11	62,54 \pm 13,29	-.52**	-.53**	.69**	.63**	.25**	.68**	.69**	.86**	.86**	.84**				
12	19,62 \pm 4,45	-.49**	-.40**	.59**	.55**	.36**	.64**	.42**	.59**	.50**	.52**	.63**			
13	16,22 \pm 3,96	-.52**	-.51**	.52**	.46**	.39**	.58**	.26**	.58**	.45**	.45**	.55**	.58**		
14	11,95 \pm 3,71	-.63**	-.64**	.50**	.54**	.29**	.57**	.32**	.68**	.56**	.51**	.65**	.57**	.73**	
15	47,79 \pm 10,50	-.62**	-.59**	.62**	.60**	.40**	.69**	.39**	.71**	.58**	.57**	.70**	.85**	.88**	.87**

* $p < .05$; ** $p < .001$; 1: Bağlılık; 2: Otantiklik; 3: Paranoid KB.; 4: Şizotipal KB.; 5: Şizoid KB. 6: A Kümesi; 7: Antisoyal KB.; 8: Borderline KB.; 9: Histriyonik KB.; 10: Narsisistik KB.; 11: B Kümesi; 12: OKKB; 13: Çekingen KB.; 14: Bağlılık KB.; 15: C Kümesi

Değişkenler arası ilişkiler ve kuramsal arka plan göz önüne alındığında anlamlı ilişkiler arasında aracı değişkenlerin rolünün olup olmadığını test etmek ve anlamak amacıyla aracı değişken analizi gerçekleştirilmiştir. Bu doğrultuda mevcut çalışma kapsamında bağlılık temel gücü yordayıcı değişken (bağımsız değişken), otantiklik aracı değişken ve kişilik bozuklukları kümeleri ise yordanan değişkenler

Şekil 2. A Kümesi, B Kümesi ve C Kümesi Kişilik Bozuklukları ile Bağlılık Temel Gücü ilişkisinde Otantikliğin aracı rolü için B Katsayıları

*KB: Kişilik Bozuklukları; ** $p < .01$; *** $p < .001$

3 model için de yordayıcı değişken (bağımsız değişken) olarak belirlenen bağlılık temel gücünün aracı değişken olarak belirlenen otantiklik üzerindeki doğrudan etkisinin

(bağımlı değişkenler) olarak belirlenmiştir. A kümesi, B kümesi ve C kümesi kişilik bozuklukları için ayrı ayrı aracılık analizi yapılmıştır.

Bağlılık temel gücü ile A, B ve C kümesi kişilik bozuklukları arasındaki ilişkide otantikliğin aracı rolüne ilişkin model Şekil 2'de gösterilmiştir.

(a yolu) anlamlı olduğu bulunmuştur (B= .96, SH=.16, t=15.53, $p<.001$ ve %95 GA [.8411-1.0848]). (Tablo 3).

Tablo 3. Bağlılık Temel Gücü ile A Kümesi KB, B Kümesi KB ve C Kümesi KB Arasındaki İlişkide Otantiklik Puanlarının Aracılık Etkisine Dair Katsayılar

Kişilik Bozukluğu Kümeleri	"a yolu"			"b yolu"			Toplam Etki			Doğrudan Etki		Dolaylı Etki %95 GA	R ²
	B	Beta	SH	B	Beta	SH	B	Beta	SH	B	SH		
A Kümesi	.96	.60***	.06	-.22	-.20**	.06	-.93	-.53***	.07	-.71***	.09	-.33 - -.11	.30
B Kümesi	.96	.60***	.06	-.50	-.34***	.07	-1.22	-.52***	.10	-.74***	.11	-.63 - -.32	.35
C Kümesi	.96	.60***	.06	-.39	-.34***	.05	-1.15	-.62***	.07	-.78***	.08	-.50 - -.25	.46

** $p < .01$; *** $p < .001$; KB: Kişilik Bozuklukları

Birinci aracılık analizinde yordanan değişken (bağımlı değişken) olarak belirlenen A kümesi kişilik bozuklukları üzerinde otantikliğin doğrudan etkisinin (b1 yolu) anlamlı olduğu tespit edilmiştir (B=-.22, SH=.06, t=-4.03, $p < .001$ ve %95 GA [-.3323 - -.1143]). Modele göre yordayıcı değişken olan bağlılığın A kümesi kişilik bozuklukları üzerindeki doğrudan etkisinin (c1 yolu) (B=-.71, SH=.09, t=-8.00, $p < .001$ ve %95 GA [-.8856 - -.5363]) ve toplam etkisinin (c1' yolu) anlamlı olduğu (B=-.93, SH=.07, t=-12.81, $p < .001$ ve %95 GA [-1.0681 - -.7839]) bulunmuştur. Modele göre aracılık etkisinin anlamlı olup olmadığı 5000 kişilik yeniden örnekleme ile bootstrap yöntemi kullanılarak anlaşılmıştır (Hayes, 2017). Analiz sonuçlarına göre bağlılık ve otantikliğin birlikte A kümesi kişilik bozukluklarını %30 oranında yordadığı (F(2,426)=93.07, $p < .001$) modelde dolaylı etki güven aralıkları içinde sıfırın bulunmaması anlamlı bir aracılık etkisinin varlığını kanıtlamaktadır (B=-.22, SH=.05 ve %95 GA [-.3243 - -.1099]) ancak Baron ve Kenny'e (1986) göre hem doğrudan hem de dolaylı etkinin anlamlı olması bağlılık ile A kümesi kişilik bozuklukları arasındaki ilişkide otantikliğin kısmi aracı etkisi olduğunu göstermektedir.

İkinci aracılık analizinde yordanan değişken (bağımlı değişken) olarak belirlenen B kümesi kişilik bozuklukları üzerinde otantikliğin doğrudan etkisinin (b2 yolu) anlamlı olduğu tespit edilmiştir (B=-.50, SH=.07, t=-6.93, $p < .001$ ve %95 GA [-.6353 - -.3547]). Modele göre yordayıcı değişken olan bağlılığın B kümesi kişilik bozuklukları üzerindeki doğrudan etkisinin (c2 yolu) (B=-.74, SH=.11, t=-6.46, $p < .001$ ve %95 GA [-.9635 - -.5137]) ve toplam etkisinin de (c2' yolu) anlamlı olduğu (B=-1.22, SH=.10, t=-12.61, $p < .001$ ve %95 GA [-1.4046 - -.10258]) bulunmuştur. Modele göre aracılık etkisinin anlamlı olup olmadığı 5000 kişilik yeniden örnekleme ile bootstrap yöntemi kullanılarak anlaşılmıştır (Hayes, 2017). Analiz sonuçlarına göre bağlılık ve otantikliğin birlikte B kümesi kişilik bozukluklarını %35 oranında yordadığı (F(2,426)=112.29, $p < .001$) modelde dolaylı etki güven aralıkları içinde sıfırın bulunmaması anlamlı bir aracılık etkisinin varlığını kanıtlamaktadır (B=-.48, SH=.09 ve %95 GA [-.6316 - -.3226]) ancak Baron ve Kenny'e (1986) göre hem doğrudan hem de dolaylı etkinin anlamlı olması bağlılık ile B kümesi kişilik bozuklukları arasındaki ilişkide otantikliğin kısmi aracı etkisi olduğunu göstermektedir.

Üçüncü ve son aracılık analizinde yordanan değişken (bağımlı değişken) olarak belirlenen C kümesi kişilik bozuklukları üzerinde otantikliğin doğrudan etkisinin (b3 yolu) anlamlı olduğu tespit edilmiştir (B=-.39, SH=.05, t=-

7.53, $p < .001$ ve %95 GA [-.4865 - -.2851]). Modele göre yordayıcı değişken olan bağlılığın C kümesi kişilik bozuklukları üzerindeki doğrudan etkisinin (c3 yolu) (B=-.78, SH=.08, t=-9.46, $p < .001$ ve %95 GA [-.9379 - -.6151]) ve toplam etkisinin de (c3' yolu) anlamlı olduğu (B=-1.15, SH=.07, t=-16.45, $p < .001$ ve %95 GA [-1.2852 - -.10109]) bulunmuştur. Modele göre aracılık etkisinin anlamlı olup olmadığı 5000 kişilik yeniden örnekleme ile bootstrap yöntemi kullanılarak anlaşılmıştır (Hayes, 2017). Analiz sonuçlarına göre bağlılık ve otantikliğin birlikte C kümesi kişilik bozukluklarını %39 oranında yordadığı (F(2,426)=181.32, $p < .001$) modelde dolaylı etki güven aralıkları içinde sıfırın bulunmaması anlamlı bir aracılık etkisinin varlığını kanıtlamaktadır (B=-.37, SH=.06 ve %95 GA [-.4992 - -.2568]) ancak Baron ve Kenny'e (1986) göre hem doğrudan hem de dolaylı etkinin anlamlı olması bağlılık ile C kümesi kişilik bozuklukları arasındaki ilişkide otantikliğin kısmi aracı etkisi olduğunu göstermektedir.

Tartışma

Bu çalışmada Erikson'un psikososyal kişilik kuramına göre ergenlik döneminde kazanılması gereken temel güç olan bağlılığın kişilik bozuklukları ile ilişkisinde otantikliğin aracı rolü kesitsel olarak incelenmiştir. Değişkenler arasında yapılan korelasyon analizi sonucunda bağlılık temel gücü ile otantiklik arasında pozitif yönlü anlamlı ve güçlü bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuç egonun en önemli işlevlerinden biri olan kimlik gelişimi ve korunumunun kişinin kendisi olarak kalabilme kapasitesi olarak tarif edilebilecek otantiklik için temel oluşturabileceğine kanıt oluşturabilecek niteliktedir. Alanyazın incelendiğinde de otantiklik düzeyleri yüksek olan bireylerin düşük olanlara kıyasla insanlarla daha doyurucu ilişkiler kurdukları, daha fazla yeterlilik duygusu hissettikleri ve daha çok kendileri olabildikleri raporlanmıştır (Heppner ve ark., 2008; Thomaes, Sedikides ve Reijntjes, 2017). Bağlılık ve kişilik bozuklukları arasında da istatistiksel olarak anlamlı ve güçlü fakat negatif yönde ilişkiler tespit edilmiştir. Çalışmamızda elde edilen korelasyon sonuçları, sağlıklı kimlik işlevlerindeki bozulmaların kişilik bozukluklarının farklı boyutlarıyla ilişkili olduğunu göstermektedir. Örneğin, A kümesi kişilik bozukluklarından şizoid kişilik bozukluğunda bulunan yakın ilişkilerden kaçınma durumu ile Erikson'un ergenlik dönemi için kritik olarak yorumladığı cinsel ve sosyal kimlik oluşumu oldukça ilişkili gözükmektedir. Bununla birlikte bu durum Erikson'un (1968/1994) bahsettiği kimliğin sosyal dayanışma yönünün de şizoid kişilik bozukluğu bulunan

kişilerde işlevini yerine getirmediği şeklinde yorumlanabilir. B kümesi kişilik bozukluklarından borderline kişilik bozukluğunda bulunan tutarsız benlik algısı ve kimlik karmaşası (APA, 2013) kimliğin aynılık ve süreklilik ile bütünlük ve sentez yönlerinin eksikliği ile oldukça benzerlik göstermektedir. C kümesi kişilik bozukluklarından bağımlı kişilik bozukluğunda ise kimliğin bireysellik yönünün gelişmediği açıkça görülmektedir. Alanyazın incelendiğinde de çalışmamızdaki bulgulara benzer şekilde kimlik bocalaması ile psikopatolojiler arasında ilişkiler olduğu görülmektedir. Thimm (2010) çalışmasında 145 psikiyatri servisi hastasının erken dönem uyumsuz şemalarını ölçmüş ardından psikososyal görevlerin çözümü ile ilgili bir testi iki kez uygulamıştır. Sonuçlar erken dönem uyumsuz şemalar ile başarısız psikososyal dönem puanları arasında en düşüğü $r=.31$ ve en yükseği $r=.65$ olan anlamlı ilişkiler olduğunu göstermiştir. Demir, Dereboy ve Dereboy (2009) çalışmasında 16-25 yaş arasındaki 950 öğrenci arasından seçtiği 60 öğrencide kimlik bocalaması yaşayanlar ile kimlik bocalaması yaşamayanları birinci eksen tanısı almaları açısından değerlendirmişlerdir. Kimlik bocalaması yaşayan gençlerin %73.3'ü birinci eksen tanı kriterlerini karşılarken, kimlik bocalaması yaşamayan gençlerde bu oran %6.6 olarak raporlanmıştır. Aynı çalışmada kişilik bozukluklarında da kimlik bocalaması yaşayanlar ve yaşamayanlar arasında anlamlı farklar bulunmuştur.

Çalışmamızın bir diğer korelasyon analizleri sonucu olarak otantiklik ile kişilik bozuklukları arasında da farklı düzeylerde anlamlı negatif ilişkiler tespit edilmiştir. Bulgular, kişinin kendi değer sistemini oluşturamamasının ve buna bağlı olarak özgül kararlar verememesinin yani otantik bir birey olamamasının kişilik bozuklukları ile ilişkisini göstermiştir. Bu sonuç otantiklik ile psikolojik sağlığın yakından ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Aynı zamanda alanyazın incelendiğinde de çalışmamızın sonuçlarına benzer biçimde otantiklik ile psikopatolojiler arasında negatif ilişkiler olduğu görülmektedir (Bognar, 2010; Boyraz, Waits ve Felix, 2014; Impett ve ark., 2008). Satici, Kayis ve Akin'in (2013) 303 üniversite öğrencisiyle yürüttüğü çalışmada otantiklik puanları ile psikolojik zayıflık puanları arasında da anlamlı negatif korelasyon katsayıları bulunmuştur. Koşucu (2016) da depresyon ile otantiklik arasında negatif bir korelasyonun varlığından bahsetmiştir.

Çalışmamız kapsamında değişkenler arasındaki hem teorik hem de istatistiksel güçlü ilişkilerden yola çıkarak bağıllık temel gücü ve kişilik bozuklukları ilişkisinde otantikliğin aracı rolü incelenmiştir. Sonuçlar bağıllık temel gücü ile kişilik bozukluğu kümeleri arasındaki ilişkide otantikliğin tüm bozukluk kümeleri için kısmi aracı etkiye sahip olduğunu göstermiştir. Bu durum kimlik gelişimi ve bozukluklar arasındaki ilişkide otantikliğin önemli bir yeri olduğunu kanıtlamaktadır. Bulgular, Erikson'un yaşam boyu devam eden kimlik ve kişilik gelişimi iddiası ile varoluşçu yaklaşımdaki dinamik otantiklik anlayışının birbirini tamamlar nitelikte olduklarını ve bunların sağlıklı bir şekilde gerçekleşmemesi durumunda ise patolojinin ortaya

çıktığını göstermektedir. Mancini ve Stanghellini (2020)'nin borderline kişilik bozukluğu hastalarıyla yürüttüğü nitel çalışmada yapılan analizler sonucunda hastaların toplam üç ortak değer üzerinden tanımlanabileceğini raporlamışlardır. Bu değerler otantiklik, tanınma ve yakınlık olarak belirlenmiştir. Mevcut çalışmamızın sonuçlarıyla birlikte düşünüldüğünde kimlik ile kişilik bozuklukları arasında otantikliğin kısmi aracı etkisinin çıkmış olması bu değişkenler arasındaki ilişkide Mancini ve Stanghellini (2020)'nin önerdiği gibi başka değerlerin de olabileceği fikrini destekler nitelikte olduğu şeklinde yorumlanabilir. Yine benzer olarak Akhtar ve Samuel (1996) uyumlu kimliğin yedi bileşeninden bahsederken bunlardan birisinin otantiklik olduğunu ifade etmiş ve kimliğin sağlıklı gelişiminin ağır kişilik bozukluklarına ve psikoza işaret edebileceğini belirtmiştir. Tüm kişilik bozukluğu kümeleri için otantikliğin aracı etkisinin bulunmuş olması, kişilik bozukluğu türünden bağımsız olarak otantikliğin ortak bir etken olduğunu göstermektedir. Bir başka deyişle DSM 5'te tüm kişilik bozuklukları için kimlik işlevinin değerlendirildiği boyutsal yaklaşım da düşünüldüğünde "kimlik ve otantiklik" ekseninde bir yapının kişilik bozuklukları mekanizması içerisinde yer alabileceği fikri daha da ön plana çıkmaktadır. Ulaşılan bir diğer sonuç ise otantikliğin aracı rolünün kısmi olduğundan dolayı kimlik ve kişilik arasında doğrudan etkileşimlerin de olduğudur. Elde ettiğimiz sonuçlar aynı zamanda otantikliğin temelde sağlıklı çevresel şartlar ve sosyal destekle birlikte inşa edilen dinamik kimliğin psikolojik sağlık üzerindeki etkisini güçlendirdiğine işaret etmektedir. Çalışmamız varoluşçu kuramcılarının otantikliğin psikolojik sağlık açısından gerekli fakat yeterli bir faktör olmadığını tezini de destekler görülmektedir. Alanyazına bağlı olarak mevcut çalışma değişkenlerine farklı değişkenlerin eklenmesiyle birlikte tanı almış hasta grubu ve sağlıklı kontrol grubuyla çalışmanın yinelenmesi modelin daha güçlü bir biçimde test edilebilmesi adına alanyazına önemli katkılar sunacaktır.

Beyannameler

Etik Onay ve Katılma İzni

Çalışmaya başlamadan önce İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Etik Kurulu'ndan 04.09.2020 ve 2020/08 sayılı etik kurul izni alınmıştır. Katılımcılardan uygulama öncesinde bilgilendirilmiş onam alınmıştır.

Yayın İzni

Uygulanamaz.

Veri ve Materyallerin Mevcudiyeti

Uygulanamaz.

Çıkar Çatışması

Yazarlar çıkar çatışması olmadığını beyan eder.

Finansman

Uygulanamaz.

Yazar Katkıları

FT verileri analiz etmiş ve yorumlamıştır. YB makalenin yazılmasında katkı sağlamıştır. Tüm yazarlar makalenin son halini okumuş ve onaylamıştır.

Kaynaklar

- Akhtar, S. ve Samuel, S. (1996). The concept of identity: developmental origins, phenomenology, clinical relevance, and measurement. *Harvard review of psychiatry*, 3(5), 254-267.
- American Psikiyatri Birliđi. (2013). *Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal Elkitabı, Beşinci Baskı (DSM-5), Tanı Ölçütleri Başvuru elkitabı*. (E. Körođlu, Çeviri Ed.) Ankara: Hekimler Yayın Birliđi.
- Baron, R. M. ve Kenny, D. A. (1986). The moderator–mediator variable distinction in social psychological research: Conceptual, strategic, and statistical considerations. *Journal of personality and social psychology*, 51(6), 1173-1182.
- Bilge, Y. (2014). *Coolidge Eksen İki Envanteri Plus'ın Türkçe Adaptasyonu ve DSM-5'te Yer Alan Kişilik Bozukluklarının Davranışsal İnhibisyon ve Davranışsal Aktivasyon Sistemleriyle İlişkilerinin İncelenmesi* (Yayımlanmamış doktora tezi). İstanbul Üniversitesi, İstanbul.
- Bilge, Y. (2018). DSM-5 kişilik bozuklukları için kısa bir ölçek: Coolidge Eksen II Envanteri Plus Türkçe Kısa Formun geliştirilmesi. *Anatolian Journal of Psychiatry*, 19(2), 14-21.
- Bognar, G. (2010). Authentic happiness. *Utilitas*, 22(3), 272-284.
- Boyraz, G., Waits, J. B. ve Felix, V. A. (2014). Authenticity, life satisfaction, and distress: A longitudinal analysis. *Journal of Counseling Psychology*, 61(3), 498-505.
- Breger, L. (1974). *From instinct to identity: The development of personality*. New York: Routledge.
- Brunell, A. B., Kernis, M. H., Goldman, B. M., Heppner, W., Davis, P., Cascio, E. V. ve Webster, G. D. (2010). Dispositional authenticity and romantic relationship functioning. *Personality and Individual Differences*, 48(8), 900-905.
- Burger, J. M. (2011). *Personality*. Belmont, CA: Wadsworth, Cengage Learning.
- Burks, D.J. ve Robbins, R. (2011). Are you analyzing me? A qualitative exploration of psychologists' individual and interpersonal experiences with authenticity. *Humanistic Psychologist*, 39(4), 348-365.
- Coles, R. (Ed.). (2000). *The Erik Erikson reader*. New York: WW Norton.
- Coolidge, F.L. (2006). *The Coolidge Axis II Inventory Plus Revised: Manual*. Colorado Springs: Author.
- Darling-Fisher, C. S. ve Leidy, N. K. (1988). Measuring Eriksonian development in the adult: The modified Erikson psychosocial stage inventory. *Psychological Reports*, 62(3), 747-754.
- Demir, H. K., Dereboy, F. ve Dereboy, Ç. (2009). Gençlerde Kimlik Bocalaması ve Psikopatoloji. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 20(3), 227-235.
- Domino, G. ve Hannah, M. T. (1989). Measuring Effective Functioning in the Elderly: An Application of Erikson's Theory. *Journal of Personality Assessment*, 53(2), 319-328.
- Erikson, E. H. (1968). *Childhood and Society*. London: Paladin Grafton Books. (Orijinal çalışma basım tarihi 1951)
- Erikson, E. H. (1994). *Identity: Youth and crisis* (7. baskı). WW Norton & Company. (Orijinal çalışma basım tarihi 1968)
- Fossati, A., Maffei, C., Bagnato, M., Battaglia, M., Donati, D., Donini, M., Fiorilli, M., Novella, L. ve Prolo, F. (2000) Patterns of covariation of DSM-IV personality disorders in a mixed psychiatric sample. *Compr Psychiatry*, 41(3), 206-215.
- Frankl, V. E. (2009). *İnsanın anlam arayışı*. (S. Budak, Çev.). İstanbul: Okuyan Us Yayınları. (Orijinal çalışma basım tarihi 1946)
- George, D. ve Mallery, P. (2003). *Frequencies in: SPSS for windows step by step: A simple Guide and reference 11.0 update*. George, D. ve Mallery, P. (Ed). Pearson Education.
- Gouveia, T., Schulz, M. S. ve Costa, M. E. (2016). Authenticity in relationships: Predicting caregiving and attachment in adult romantic relationships. *Journal of Counseling Psychology*, 63(6), 736-744.
- Harter, S. (2002). *Authenticity*. C. R. Snyder ve S. J. Lopez (Ed). Handbook of Positive Psychology içinde (s. 382-394). New York: Oxford University Press.
- Hayes, A.F. (2017). *Introduction to mediation, moderation, and conditional process analysis: A regression-based approach*. New York: Guilford Publications.
- Hirsch, E. (1992). *The concept of identity*. New York: Oxford University Press.
- İlhan, T. ve Özdemir, Y. (2013). Otantiklik Ölçeğinin Türkçe'ye uyarlanması: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 4(40), 142-153.
- Impett, E. A., Sorsoli, L., Schooler, D., Henson, J. M. ve Tolman, D. L. (2008). Relationships authenticity and girls' self esteem across adolescence. *Developmental Psychology*, 44, 722-733.
- İnanç, B. Y. ve Yerlikaya, E. E. (2016). *Kişilik kuramları*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Koşucu, D. (2016). *Otantiklik ve ruh sağlığı yaşam doyumu ilişkilerinde otantik iyi oluşun aracı rolü*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Arel Üniversitesi, İstanbul.
- Livesley, W. J. (2001). *Conceptual and taxonomic issues*. W. J. Livesley (Ed.), Handbook of personality disorders: Theory, research, and treatment içinde (s. 3-38). Guilford Press.
- Mancini, M. ve Stanghellini, G. (2020). Values in persons with borderline personality disorder: their relevance for the therapeutic interview. *Research in Psychotherapy: Psychopathology, Process, and Outcome*, 23(1), 48-55.
- May, R. (1997). *Kendini Arayan İnsan* (A. Karpat, Çev.). İstanbul: Kuraldışı Yayıncılık. (Orijinal çalışma basım tarihi 1953)
- McCurdy, S. J. ve Scherman, A. (1996). Effects of family structure on the adolescent separation-individuation process. *Adolescence*, 31(122), 307-319.
- Millon, T. (2019). *Modern yaşamda kişilik bozuklukları*. (E. Gezmiş, Çev.). İstanbul: Türkiye İş Bankası Yayınları. (Orijinal çalışma basım tarihi 1999)
- Morgana, G. A. (1997). Crisis, inner work and individuation. *Neurologia Psichiatria Scienze Umane*, 17, 439-464.
- Neff, K. D. ve Harter, S. (2002). The authenticity of conflict resolutions among adult couples: Does women's other-oriented behavior reflect their true selves? *Sex Roles*, 47(9/10), 403-417.
- Noam, G. G., Young, C. H. ve Jilnina, J. (2006). *Social cognition, psychological symptoms, and mental health: The model, evidence, and contribution of ego development*. D. Cicchetti ve D. J. Cohen (Der.), Developmental psychopathology: Theory and method içinde (ss. 750-794). John Wiley & Sons, Inc.
- Özdemir, Y. ve İlhan, T. (2013). Benlik kurguları ve öznel iyi oluş: otantik olmanın aracılık rolü. *International Journal of Social Science*, 6(2), 593-611.
- Özgüngör, S. ve Kapıkıran, N. A. (2016). Erikson'un psikososyal gelişim dönemleri ölçeklerinin Türk kültürüne uygunluğunun karşılaştırmalı olarak incelenmesi: ön bulgular. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 4(36), 114-126.

- Peterson, C. ve Seligman, M. E. (2004). *Character strengths and virtues: A handbook and classification*. New York: Oxford University Press.
- Prager, K. J. (1982). Identity development and self-esteem in young women. *The Journal of Genetic Psychology*, 141(2), 177-182.
- Read, D., Adams, G. R. ve Dobson, W. R. (1984). Ego-identity status, personality, and social-influence style. *Journal of Personality and Social Psychology*, 46(1), 169-177.
- Ryan, R. M. ve Connell, J. P. (1989). Perceived locus of causality and internalization: Examining reasons for acting in two domains. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57(5), 749-761.
- Satici, S. A., Kayis, A. R. ve Akin, A. (2013). Predictive role of authenticity on psychological vulnerability in Turkish university students. *Psychological Reports*, 112(2), 519-528.
- Starr, S. S. (2008). Authenticity: a concept analysis. *Nursing Forum*. 43(2), 55-62.
- Swann J. W., De La Ronde, B., Hixon, C. ve Gregory, J. (1994). Authenticity and positivity strivings in marriage and courtship. *Journal of Personality and Social Psychology*, 66(5), 857-869.
- Thimm, J. C. (2010). Relationships between early maladaptive schemas and psychosocial developmental task resolution. *Clinical Psychology & Psychotherapy: An International Journal of Theory & Practice*, 17(3), 219-230.
- Thomaes, S., Sedikides, C. ve Reijntjes, A. (2017). Happy to be "me?" Authenticity, psychological need satisfaction, and subjective well-being in adolescence. *Child Development*, 88(4), 1045-1056.
- Willemsen, E. W. ve Waterman, K. K. (1991). Ego identity status and family environment: A correlational study. *Psychological Reports*, 69(3), 1203-1212.
- Wires, J. W., Barocas, R., ve Hollenbeck, A. R. (1994). Determinants of adolescent identity development: A cross-sequential study of boarding school boys. *Adolescence*, 29(114), 361-378.
- Wood, A., Linley, P., Maltby, J., Baliouisis, M. ve Joseph, S. (2008). The authentic personality: A theoretical and empirical conceptualization and the development of the authenticity scale. *Journal of Counseling Psychology*, 55, 385-399.